

והיקש השני מקומות הוא דגמרי מהדדי, שהוקש ההיכל לפני ולפנים שיש להזות בהיכל כמו שמזים לפני ולפנים. נמצא שבהיקש ראשון הוקשו בהמות להדדי ובהיקש שני הוקשו מקומות להדדי, מה שאין כן בחזה ושוק של תודה, שדין חזה ושוק עצמו נלמד משלמים בהיקש, והוא עצמו חוזר ומלמד בהיקש על זמן אכילתו

ובדין דהוינן בה: בשלמא למאן דאמר "לא הוי היקש", היינו דכתיב בשתי הלחם של עצרת "ממושבותיכם תביאו לחם תנופה". שאין תלמוד לומר "תביאו", שהרי לפני זה כתיב "והקרבתם מנחה חדשה" והיא יכול לכתוב "ממושבותיכם לחם תנופה", מה תלמוד לומר "תביאו"?

אזי מה להלן בשתי הלחם שני עשרונים ותו לא, אף כאן שני עשרונים לכל עשר החלות? תלמוד לומר בשתי הלחם "תהיינה" בשני "יודין", ומיותרת אחת האותיות ללמד עשרה עשרונים לתודה. שלשתי הלחם אי אפשר, דהא כתיב ביה "שני עשרונים".

למדנו כאן עשרה עשרונים לחלות החמץ שבתודה. עשרה עשרונים למצה, לכל שלשת המינים יחד הבאים עם התודה והן מצה, מנין שהן ביחד עשרה עשרונים? תלמוד לומר אחר שמנה הכתוב מינים שבמצה "על חלת לחם חמץ", ודרשינן בהיקש, כנגד חמץ הבא מצה, שכמות הסלת במצות תהיה כמו בחמץ, עשרה עשרונות!

והרי עשרה עשרונות בלחמי החמץ הוי "הימנו ודבר אחר", שמנין החלות שהוא עשרה כתוב בגופיה [כלומר בגזירה שוה שהיא כמו שנכתב בפירוש] והמדה לכל חלה שהיא עשרון נלמדת בהיקש ד"תביאו" משתי הלחם, ועל ידי שניהם אנו למדים

ב-11 ואיבעית אימא, שאני התם בהזאות דהוינן מפנים בחד זימנא גמיר, שבבת אחת אנו למדין היכל מפנים לכל דיניו, וכיון שניתן ההיקש לדרוש להזאות המפורשות בכל אחד, כגון למטה בפר ולמעלה בשעיר, נדרש גם כן יחד עמו להזאות שאינן מפורשות בו. וכן בתודה, אילו הוקש בכור לתודה עצמה, הן לענין תנופת חזה ושוק והן לענין זמן אכילה, היינו אומרים מתוך שתודה מלמדת זמן אכילה שכתוב בה, הרי היא מלמדת גם לתנופת חזה ושוק שנלמד בה בהיקש משלמים. אבל עכשיו שהוקש בכור לחזה ושוק של תודה [כדי ללמוד ממנו זמן אכילה], וחזה ושוק עצמו אינו כתוב בה אלא הוא נלמד בהיקש, אין הוא חוזר ומלמד בהיקש לבכור.

תו הוינן בה: בשלמא למאן דאמר "לא הוי היקש", היינו דכתיב בשתי הלחם של עצרת "ממושבותיכם תביאו לחם תנופה". שאין תלמוד לומר "תביאו", שהרי לפני זה כתיב "והקרבתם מנחה חדשה" והיא יכול לכתוב "ממושבותיכם לחם תנופה", מה תלמוד לומר "תביאו"?

שהיא באה בנדבה, ומשום כך היא כמו חטאת שהיא דומה רק בשני צדדים, ועיין פירוש

לתודה בשלשה צדדים, שאינו בא בנדבה ואינו בא על חטא והוא קדשים קלים, ועל כרחק